

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/391/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213204652
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2213204652.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený advokátkou JUDr. Helenou Strachotovou, Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanej: E. B., nar. XX.XX.XXXX, V. XXX/XX, I. A., o zaplatenie 1.893,53 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 10C/83/2013-78 zo dňa 13. júna 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 160,97 eura spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 01.08.2012 do zaplatenia v mesačných splátkach vo výške 20 eur mesačne od právoplatnosti tohto rozsudku tak, že omeškanie plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že účastníci dňa 14.08.2008 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eura). Žalovaná mala úver splatiť v 60 mesačných splátkach po 2.565,- Sk (85,14 eura) mesačne. Splatnosť bola určená k 15. dňu v mesiaci, RPMN 21,25 %. Žalovaná neplnila svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas. Súd prvého stupňa zistil, že žalovaná mala na poskytnutý spotrebiteľský úver uhradiť žalobcovi sumu v celkovej výške 5.108,40 eura, ktorá pozostáva z poskytnutého úveru vo výške 3.319,39 eura, zo zmluvne dohodnutých úrokov v celkovej výške 1.547,81 eura a poplatkov za poistenie úveru v celkovej výške 241,20 eura. Žalovaná žalobcovi na poskytnutý spotrebiteľský úver do odstúpenia od úverovej zmluvy uhradila celkom 3.158,42 eura. Táto suma bola podľa žalobcu použitá na úhradu splátok splatných v období 09/2008 - 11/2011 v celkovej výške 3.051,82 eura, poplatkov za odoslané upomienky vo výške 9,96 eura, poplatkov za vstup pohľadávky do vymáhania v celkovej výške 119,48 eura, zmluvných pokút za omeškanie so splácaním úveru vo výške 13,62 eura, poplatku za odklad dlžnej sumy vo výške 8,41 eura, storno nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 44,87 eura. Sporná istina pozostáva zo sumy 1.700,08 eura ako neuhradené úverové istiny, zo sumy 158,55 eura ako dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru z mesačných splátok, zo zmluvných úrokov vo výške 130,41 eura ako aj z poplatkov za poistenie úveru vo výške 28,14 eura ako aj zo sumy 34,90 eura ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 02.01.2012. Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) výšku, počet a termíny splátok

istiny, úrokov a iných poplatkov. Zaviazal preto žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 160,97 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 3.319,39 eura a žalovanou splatenou sumou vo výške 3.158,42 eura. Vo zvyšku žalobu zamietol. Súd prvého stupňa poukázal aj na tú skutočnosť, že zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru nebola uvedená v zmluve, ale len v hlave V. ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok, pričom žalovaná Všeobecné obchodné podmienky nepodpísala. Zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.08.2012 do zaplatenia, nakoľko sa dostala s platením úveru do omeškania. Súd prvého stupňa povolil žalovanej mesačné splátky vo výške 20 eur, pretože žalovaná má maloleté dieťa, je na materskej dovolenke, dostáva rodičovský príspevok 199 eur a rodinné prídavky vo výške 20 eur. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 879 I, § 2 ods. 3, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 49 a), § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, ods. 3 veta prvá, § 2 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, článkami 1, 2, 3, 4, 5, 6 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, bodom 1 písm. e) prílohy a ustanovením § 3 ods. 1) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvého stupňa odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte OSP) s poukazom na to, že žalobca mal v konaní čiastočný úspech.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti a v časti trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na skutočnosť, že na úverovej zmluve je uvedený dátum splatnosti prvej splátky, teda 15.09.2008, pričom na tom istom mieste je uvedený počet mesačných splátok číslom 60. Žalobca je názoru, že k dátumu konečnej splatnosti úveru je možné dospieť jednoduchým výpočtom, respektíve výkladom. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dátumu konečnej splatnosti úveru bol preto na úverovej zmluve, aj keď nepriamo, uvedený. Žalobca vyhovel podmienkam stanoveným zákonom č. 258/2001 Z.z. a č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a má tak nárok na zaplatenie ako úrokov, tak poplatkov účtovaných v súlade so zmluvou o úvere. Oporu v uzavretej zmluve nemá ani názor súdu prvého stupňa, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 15,28 %, výška poskytnutého úveru, celkové náklady, výška mesačnej splátky a výška úrokov je zrejme z rozdielu medzi výškou úveru a celkovou čiastkou k zaplateniu a prostým výpočtom možno zistiť celkovú sumu dohodnutých úrokov. S výškou dohodnutých úrokov bol žalovaný oboznámený pri podpise zmluvy. Výška mesačnej splátky je uvedená celkovou sumou, nakoľko v prípade jednotlivých mesačných splátok ide o zložitú technickú úpravu zmluvnej dokumentácie a klientovi je spôsob umorovania dlhu poskytnutý na samostatnom papieri vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá bola súdu zaslaná ako splátkový kalendár označený ako "plán amortizácie". Tento splátkový kalendár je odovzdaný klientovi spolu s podpísanou zmluvou. Podľa názoru žalobcu zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti.

Žalovaná samostatný odvolací návrh nepodala, vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dlh v súdom stanovenej výške 160,97 eura spláca od augusta 2013.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaním rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je

potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožňuje, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie nároku žalobcu voči žalovanej na zaplatenie zmluvne dohodnutých úrokov a poplatkov, keď súd prvého stupňa vyhodnotil úver, dojednaný účastníkmi zmluvou o úvere, za bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absentovania zákonných náležitostí. Predmetom odvolacieho konania vymedzeným odvolacími dôvodmi žalobcu teda bolo vyriešiť otázku, či predmetná zmluva o úvere obsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) a i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom v konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 14.08.2008 uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a spravuje sa normami práva Slovenskej republiky slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa, medzi inými i zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g), písm. i) v čase uzavretia zmluvy účinného zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať i konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru ako i výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, ak potom zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti, okrem iných i podľa § 2 písm. g) a písm. i), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Z predmetnej zmluvy z jej časti B) označenej „Klasický úver“ vyplýva uvedenie výšky úveru 100.000 Sk (3.319,39 eura), mesačnej splátky 2. 565,- Sk (85,14 eura), počet mesačných splátok 60, prvá splátka dňa 15.09.2008, splatnosť splátky vždy k 15. dňu v mesiaci, celkové náklady 55.900 Sk (1.855,54 eura), priemerná hodnota RPMN pre zodpovedajúci typ spotrebného úveru v %: 18,60, ročná úroková sadzba: 15,28%, poplatok za uzavretie žiadosti zmluvy splatný v deň čerpania úveru: 2.000 Sk (66,39), mesačný poplatok za správu úveru platný ku dňu podpisu žiadosti zmluvy 50 Sk (1,66 eura), výška mesačného poplatku za správu úveru je už súčasťou mesačnej splátky, poplatok za predčasné splatenie úveru 4% z predčasne splatenej čiastky.

Posúdiac vyššie citované ustanovenie zmluvy za použitia výkladu v zmysle citovaného ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Vyššie uvedené časti zmluvy označenej ako „Klasický úver“, konkrétne uvedenie výšky mesačnej splátky, počet splátok a splatnosť prvej splátky a následne ostatných, obsahuje iba určenie výšky, počtu a termínov splátok úveru. V tomto texte nie je obsiahnutý žiaden údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g) citovaného zákona. Text rieši iba prvú splátku a každú ďalšiu splátku, avšak vôbec neobsahuje žiaden údaj, ktorý by sa dal považovať za konečnú splatnosť úveru. Odvolací súd uzatvára, že s poukazom na znenie tohto ustanovenia nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nutne uvedený iba konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď konečná splatnosť môže byť v zmluve určená i iným spôsobom ako

uvedením dátumu, avšak takým, ktorým je nesporne a jednoznačne určiteľný - vypočítateľný dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky. V predmetnej zmluve ale údaj o konečnej splatnosti úveru nie je uvedený žiadnym spôsobom. Ak by súd prijal argumentáciu odvolateľa, že konečná splatnosť úveru sa dá vypočítať, tak potom údaj konečnej splatnosti úveru by nemusel byť obsiahnutý v žiadnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, pretože ak sa v nej uvedú základné náležitosti iba podľa písm. i) citovaného zákona, dátum konečnej splatnosti úveru je vypočítateľný vždy.

Bez ohľadu na už uvedené, zjavne nespochybniteľným bol aj ten záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého úverová zmluva neobsahovala ani určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako to vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z.. Naplneniu účelu právnej úpravy spotrebiteľského práva nemôže zodpovedať zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie súhrnnej sumy úrokov, ktoré majú byť zaplatené spotrebiteľom okrem istiny a iných poplatkov tiež osobitne vyčíslených, vzhľadom na zvýšenú pozornosť venovanú ochrane spotrebiteľa. Keďže potom s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch je nevyhnutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom v konaní bolo nesporne preukázané, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eura, žalovaná uhradila sumu 3.158,42 eura, správne súd prvého stupňa uzavrel, že dlh žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy predstavuje sumu 160,97 eura a vo zvyšku žaloby túto zamietol.

Preskúmaním odvolaním napadnutého výroku o trovách konania dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je aj v rozhodnutí o náhrade trov konania, s odkazom na ustanovenie § 142 ods. 2 OSP, vecne správne, vzhľadom na pomer úspechu účastníkov v konaní, keď sa žalobca domáhal žalobou zaplata sumy 1.893,53 eura, súd prvého stupňa však žalovanej uložil povinnosť zaplatiť len 160,97 eura s príslušenstvom.

S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku, vrátane napadnutého výroku o náhrade trov konania ako vecne správny, s použitím ustanovenia § 219 OSP potvrdil.

V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná a preto jej v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko si žalovaná právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, nebola jej náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.